

V.
M/s, Hira
Mali-Narain
Dass,
Ludhiana -

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

Kapur, J.

ਬਨਾਮ

1953

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ,
ਸਿਮਲਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ,

June, 25th

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 494 (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਕੇਸ)

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 66(2)- ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਝੋਪੜੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -ਸਵਾਲ, ਕੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ—• ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਕੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 1,91,000 ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ ਮੁਨਾਫਾ ਰੁਪਏ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। 18,766 ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ? 32,000 ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 18,766 ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਗਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੋਰ ਦੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ

ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਾਨਕੀਦਾਸ ਕਾਲੂਰਾਮ, ਰੇਵਾੜੀ (1), ਰਾਮ-ਸਵਾਮੀ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (2), ਸੋਨਾਰਾਮ-ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3), ਰੀ-ਮੁਰਗੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ (4), ਐਸ.ਏ. ਸੁਬੀਆ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (5), ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨ-ਐਲਨ (6), ਤਾਰਾ ਚੰਦ-ਪੋਹੂ ਮਲ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ (7), 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ; ਵਡੀਲਾਲ-ਲੱਲੂਭਾਈ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (8), ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਾਗਲਾ (9), ਅਤੇ ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (10), ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ, ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। :

- (I) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000
- (II) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ. 32,000 ਨੂੰ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਭੇਜਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- (III) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। 32,000
- (IV) ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਰੁ. ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ 32,000 ਵਿੱਚ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(1948-49 ਦਾ ਆਈਟੀਏ ਨੰਬਰ 2463, 1949-50 ਦਾ ਆਰਏ ਨੰਬਰ 813, 7 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏ.ਐਲ. ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਸ਼ੰਕਰਰਮਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਗ੍ਰੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।)

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਹੋਮ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਐਸ.-ਕੁਠਿਆਲਾ ਸੋਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, "•, ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਅਧੀਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ. ਦਾ ਸੀਨਰ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ 1944-45 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਲੇਖਾ ਸਾਲ-1942-43 ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਇੱਕ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 1,91,000।

ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ 1943-44 ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। 1,57,000 ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 1,25,000 ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਰੁ. 29,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁ. 3,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਲਕੇ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ. 32,000 ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ ਮੁਨਾਫਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ 18,766 ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਸਵਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ: -

" (i) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ-ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000

(11) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। 32,000 ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਉਸਾਰੂ ਰੀਮਿਟੈਂਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(hi) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ■ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 32,000

(iv) ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ? 32,000 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ «• ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ ਜਾਂ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਮੁਨਾਫਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ,

ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ

- (v) ਕੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ 32,000 'ਆਮਦਨ' ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। "

ਪਰ 7 ਅਗਸਤ 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ "ਸੰਕਲਪਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ", ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 32,000 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਇੱਕ " - ਤੱਥ ਦਾ ਸਿੱਟਾ" ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਠਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨ-

1. ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000

Shri Bipan
Lal
Kuthiala
v.
The Commis-
sioner of
Income-tax-
Kapur, J.

2. ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। 32,000 ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰਿਮਿਟ ਟੈਸ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। 32,000

4. ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਰੁ. 32,000 ਮਿਲੀ ਮੀਟਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

'ਸ੍ਰੀ. ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੁ. 18,766 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ: ਜੁਬਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸੇਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਚਾਹੇ- ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। * ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ। ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

'ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਕਿ 32,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ- ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤਕ ਮੁਨਾਫਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ* ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਗਣਨਾ- ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਖਾਤਾ; ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੁਬਾਰਾ', ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਜਾਂ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਸੀਮਤ' ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸਵਾਲ, ਕੀ ਰਕਮ - ਰੁ. 32,0013 ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲਾਭ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਖਾਤਾ..

ਸਵਾਲ ਇਹ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ: ਕੀ .ਰੁ. 32,000- ਜੋ ਸੀ; ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ

ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ।

18,766 ਹੈ।

ਕੁਠਿਆਲਾ

ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦ . com "? ਕੀ ' ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 51oner ° £ ਕੋਰਟ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ^nc T e * \ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਸੈਸਰਸ. ਜਾਨਕੀਦਾਸ ਕਾਲੂਰਾਮ, un ja > ਮੈਂ ਇੱਕ ਰੇਵਾਡੀ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਭੇਜਣਾ-"

ਅਪੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਟੈਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ * • ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਕੋਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੈਮਿਟੈਂਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਮਿਟੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਮਿਟ ਟੈਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 7,162 ਹੈ। ਉਸ ਸਾਲ ਦਾ ਲਾਭ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 43,531, ਜਿਸਦਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੇ ਰਿਮਿਟੈਂਸ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ (I)(b)(ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14(2) (ਸੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ।

ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ

(1) 17 ITR 406

ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਤਬਿਆਲਾ ਮਦਰਾਸ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐੱਫ. ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਿੱਥੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਮਲਾ _

-----ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੋਨਾਰਾਮ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (2) ਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰੈਮਿਟੈਂਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼

ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਵਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੁੜ ਮੁਰਗੱਪਾ ਚੇਟੀਅਰ (3) ਵਿੱਚ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪੰਨਾ 467 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

** ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ* ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (1903 AC 129)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ-

- (1) **7 ITR 40**
- (2) **ਏਆਈਆਰ 1035 ਲਾਹ. 727=2 I.TK 480**
- (3) **ILA 49 ਮੈਡ. 465**

ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ -
ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਗਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ -

ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। "

ਦਾ ਸੀਨਰ

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ,

ਐਸ.ਏ. ਸੂਈਆ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਮਲਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ
ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਇੱਕ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਐਲਨ (2) ਉੱਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ, (2) ਵਿੱਚ, £1,500,000 ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਨੂੰ ਵੈਸਟਮੈਂਟ ਲਈ ਭੇਜੇ
ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਮਿਟੈਂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਅਜੇ ਵੀ £1,800,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਵੇਸ਼ ਬਾਕੀ ਸਨ।
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰੈਮਿਟੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਨਾਲ
ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ
ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਐਕਸਚੈਂਜਰ ਦੇ ਲਾਰਡ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਮੇਲਾਰੇਨ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ- ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ
ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੰਡ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ .ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਜਿਸਨੂੰ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਪਨਾਮ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ
ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਪੰਨਾ 134 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ-

"ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਸਵਾਲ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) **ILR 53 ਮੈਡ. 510**

(2) **1903 AC 129**

ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਲਾਰਡ ਸ਼ੰਦ ਨੇ ਪੰਨਾ 136 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਕੁਠਿਆਲਾ

v. " ਸਵਾਲ . ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ। "

ਕੋਜਨਮਿਸ- ਲਾਰਡ ਡੇਵੀ ਦਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿਰਜਨਕ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੰਨਾ 137 'ਤੇ ਕਿਹਾ: -

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ,

ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜੋ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। "

ਲਾਰਡ ਰੋਬਰਟਸਨ, ਪੰਨਾ 138 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

*

° ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ^ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਸਨ, ਅਤੇ, O ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। "

ਤਾਰਾ ਚੰਦ-ਪੋਹੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕ ਫਰਮ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬ੍ਰਾਂਚ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ., ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀਦਾਸ ਕਾਲੂ-ਤਮ (2), ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਇਆ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1936 ਲਾਹ. 836
- (2) 17 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ., 406, 419

ਲਾਭ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੁਠੀਆਲਾ ਤਾਕਤ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ v^* ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ Comtwis- ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ sfonet ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ। -ਟੈਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ -----ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ- ਕਪੂਰ, ਐਕਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਈਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ, ਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, * ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। . "

ਮੈਂ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਦੀ ਰਾਇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵਦੀਲਾਲ ਲੱਲੂਭਾਈ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (1) ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਜ਼ੂਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੇਤੁਕੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਰਮਾ ਬਨਾਮ , ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਾਗਲਾ (2) ਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। , ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਇਸਦੀ * ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ: ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ.

ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ. ਚੰਦ ਨੇ ਟਰਨਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (3)। ਪਰ ਇਹ ਕੇਸ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੇਬਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਈ ਸੀ

(ਪੰਨਾ 3 ਐਲਟੀ'ਆਰ: 152

(2) 10 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 35

(3) (1953) 23 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 152

ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਨੇ ਕੁਠੀਆਲਾ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਟਰਨਰ ਮੌਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰ., ਲਿਮਿਟੇਡ,

v. ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ ਅਤੇ

ਕਮਿਸ਼ਨ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰਨਰ ਮੌਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲੂਣ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਟਰਨਰ ਮੌਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਦਲਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਮਲਾ ਟਰਨਰ ਮੌਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਸੀ- ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) (ਏ) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨੀ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਲੂਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ, ਆਇ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਪੰਨਾ 160 ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਦਾਸ, ਜੇ.

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਲੇਖਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਧਾਰਾ 4(1) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ) ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। "

ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਗੋਸਾਈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 522.

ਕਸਟਮ (ਪੰਜਾਬ)—ਵਿਧਵਾ—ਵਿਧਵਾ—ਵਿਧਵਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ— ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ਦਾ।

1865 ਵਿੱਚ ਜੀ.ਐਸ. ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਤੋਹਫਾ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਐਸ

ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ.ਸੀ.ਸੇਠੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1948 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਲ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 5 ਜਨਵਰੀ, 1948 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਚਆਰ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪੀ ਐਲ ਬਹਿਲ ਅਤੇ ਟੀ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ